

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Małgorzata Piotrowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Monika Formaniewicz

przy udziale Prokuratora asesora P. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2021 r.

sprawy karnej

P. C. – syna W. i E. z domu Ł., urodzonego (...) w m. K., PESEL (...), zam. K., ul. (...). (...), obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że

I - w dniu 4 sierpnia 2020 roku w G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził S. M. lat (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 60000,-zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do okoliczności przedsiębranego działania, w ten sposób, że po wykonaniu przez jednego ze współsprawców połączenia telefonicznego do S. M., rozmówca przedstawił się jako funkcjonariusz policji i poinformował o konieczności wzięcia udziału w akcji policyjnej mającej na celu zatrzymanie przestępców wyłudzających pieniądze poprzez wypłatę wszystkich środków pieniężnych z należących do niego rachunków bankowych i przekazanie ich „kurierowi”, następnie podając się za „kuriera” odebrał od S. M. pieniądze w kwocie 60000,-zł działając na jego szkodę, przy czym, przy czym czynu tego dokonał w okresie 5 (pięciu) lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazanym wyrokiem (...) z dnia 27-08-2015 roku przez Sąd Rejonowy w K. za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 15-01-2019 roku do dnia 15-01-2020 roku.

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

II - w dniu 5 sierpnia 2020 roku w G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził L. M. lat (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5000,-zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do okoliczności przedsiębranego działania, w ten sposób, że po wykonaniu przez jednego ze współsprawców połączenia telefonicznego do L. M., rozmówca przedstawił się jako funkcjonariusz policji i poinformował o konieczności wzięcia udziału w akcji policyjnej mającej na celu zatrzymanie przestępców wyłudzających pieniądze poprzez wypłatę wszystkich środków pieniężnych z należących do niej rachunków bankowych i przekazanie ich Policji, następnie podając się za policjanta odebrał od L. M. pieniądze w kwocie 5000,-zł działając na jej szkodę, przy czym czynu tego dokonał w okresie 5 (pięciu) lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazanym wyrokiem (...) z dnia 27-08-2015 roku przez Sąd Rejonowy w K. za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, która odbył w okresie od dnia 15-01-2019 roku do dnia 15-01-2020 roku.

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk w zb. z art. 227 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

III - w dniu 6 sierpnia 2020 roku w G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził G. S. lat (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10000,-zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do okoliczności przedsięwziętego działania, w ten sposób, że po wykonaniu przez jednego ze współsprawców połączenia telefonicznego do G. S., rozmówca przedstawił się jako funkcjonariusz policji i poinformował o konieczności wzięcia udziału w akcji policyjnej mającej na celu zatrzymanie przestępców wyłudających pieniądze poprzez wypłatę wszystkich środków pieniężnych z należących do niej rachunków bankowych i przekazanie ich „kurierowi”, następnie podając się za „kuriera” odebrał od G. S. pieniądze w kwocie 10000,-zł działając na jej szkodę, przy czym czynu tego dokonał w okresie 5 (pięciu) lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazanym wyrokiem (...) z dnia 27-08-2015 roku przez Sąd Rejonowy w K. za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, która odbył w okresie od dnia 15-01-2019 roku do dnia 15-01-2020 roku.

tj. przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

ORZEKA:

- Oskarżonego **P. C.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach I i III aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, to jest za winnego ciągu przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn w myśl art. 91 § 1 kk na podstawie art. 286 § 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- Oskarżonego **P. C.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, to jest za winnego przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 227 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za ten czyn w myśl art. 11§3 kk na podstawie art. 286 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
- Na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w punktach 1 i 2 wyroku wymierza oskarżonemu **P. C.** karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;
- Na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego **P. C.** na rzecz pokrzywdzonego S. M. kwotę 60 000 zł (sześćdziesiąt tysięcy złotych) tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem;
- Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. K. kwotę 600 (sześćset) złotych +23 % VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
- Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty oraz wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 980/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. C.	Z uwagi na fakt, że wyrok został wydany w trybie art. 387 kpk, sąd ograniczył uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3-8 formularza	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	P. C.

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Zgodnie z art. 286 § 1 kk przestępstwo oszustwa popełnia ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Czynność sprawcza polega zatem na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym. Doprowadzenie należy tu rozumieć jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do jego mienia (Oczkowski, Oszustwo, s. 9 i n.; Oczkowski [w:] System, t. 9 s. 128 i n.). Wprowadzenie w błąd polega zaś na podjęciu przez sprawcę podstępnych zabiegów prowadzących do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości. Wyzyskanie błędu zachodzi wtedy, kiedy pokrzywdzony już ma błędne wyobrażenie o rzeczywistości, sprawca zaś wyobrażenie to</p>	

wykorzystuje. Należy ponadto wskazać, że niekorzystne rozporządzenie mieniem to takie, które powoduje uszczerbek w istniejącym majątku pokrzywdzonego lub umniejszenie przyszłych zysków. Oszustwo określone w art. 286 § 1 jest przestępstwem materialnym. Skutek stanowi niekorzystne rozporządzenie mieniem.

Mając na uwadze brzmienie wskazanego przepisu należało przyjąć, że oskarżony P. C. swoim zachowaniem obejmował zamiar popełnienia właśnie oszustwa. Działając bowiem w dniu 4 sierpnia 2020 r. wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził S. M. lat 83 do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 60000,-zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do okoliczności przedsiębranego działania, w ten sposób, że po wykonaniu przez jednego ze współsprawców połączenia telefonicznego do S. M., rozmówca przedstawił się jako funkcjonariusz policji i poinformował o konieczności wzięcia udziału w akcji policyjnej mającej na celu zatrzymanie przestępców wyłudzających pieniądze poprzez wypłatę

wszystkich środków
pieniężnych z należących
do niego rachunków
bankowych i przekazanie
ich „kurierowi”, następnie
podając się za „kuriera”
odebrał od S. M.
pieniądze w kwocie 60000
zł. W podobny sposób
oskarżony postąpił w
dniu 6 sierpnia 2020
r. doprowadzając G. S.
lat (...) do niekorzystnego
rozporządzenia mieniem
w kwocie 10000 zł.

Oskarżony P. C. był
już uprzednio karany
sądowo w tym wyrokiem
Sądu Rejonowego w K. w
sprawie sygn. akt (...) z
dnia 27-08-2015 roku za
czyn z art. 279 § 1 kk
na karę 1 (jednego) roku
pozbawienia wolności,
którą odbył w całości w
okresie od dnia 15 stycznia
2019 roku do dnia 15
stycznia 2020 roku.

Zgodnie z art. 64 § 1 kk
jeżeli sprawca skazany za
przestępstwo umyślne na
karę pozbawienia wolności
popelnia w ciągu 5 lat
po odbyciu co najmniej
6 miesięcy kary umyślne
przestępstwo podobne
do przestępstwa, za
które był już skazany,
sąd może wymierzyć
karę przewidzianą za
przypisane sprawcy
przestępstwo w wysokości
do górnej granicy
ustawowego zagrożenia
zwiększonego o połowę.
Przestępstwami
podobnymi z kolei są
w świetle art. 115 §

3 kk są przestępstwa należące do tego samego rodzaju; przestępstwa z zastosowaniem przemocy lub groźby jej użycia albo przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uważa się za przestępstwa podobne.

Mając wszystko powyższe na uwadze należało uznać, że oskarżony P. C. obydwu zarzucane mu w punktach I i III aktu oskarżenia czyny popełnił w krótkich odstępach czasu - wszak od pierwszego z nich do drugiego minęło zaledwie dwa dni a także działał z wykorzystaniem takiej samej sposobności a nadto działał w warunkach powrotu do przestępstwa. W konsekwencji Sąd zakwalifikował wyżej opisane czyny oskarżonego jako ciąg przestępstw tj. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk orzekając jak w punkcie 1 wyroku.

W świetle art. 227 kk czyn zabroniony popełnia ten kto, podając się za funkcjonariusza publicznego albo wyzyskując błędne przeświadczenie o tym innej osoby, wykonuje czynność związaną z jego funkcją.

Biorąc pod uwagę sposób działania oskarżonego w dalszej kolejności należało zatem stwierdzić, że P. C. w dniu 5 sierpnia

2020 roku w G. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził L. M. lat (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5000,-zł po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do okoliczności przedsiębranego działania, w ten sposób, że po wykonaniu przez jednego ze współsprawców połączenia telefonicznego do L. M., rozmówca przedstawił się jako funkcjonariusz policji i poinformował o konieczności wzięcia udziału w akcji policyjnej mającej na celu zatrzymanie przestępców wyłudzających pieniądze poprzez wypłatę wszystkich środków pieniężnych z należących do niej rachunków bankowych i przekazanie ich Policji, następnie podając się za policjanta odebrał od L. M. pieniądze w kwocie 5000,-zł działając na jej szkodę. Ponadto należało zauważyć, że czynu tego również dokonał przed upływem 5 lat od odbycia kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej w wyroku Sądu Rejonowego w K. sygn. akt (...) z dnia 27-08-2015 roku za czyn z art. 279 § 1 kk na, którą to oskarżony odbył w okresie od dnia 15 stycznia 2019

<p>roku do dnia 15 stycznia 2020 roku.</p> <p>W konsekwencji sąd zakwalifikował wyżej opisany czyn oskarżonego jako przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 227 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk orzekając jak w punkcie 2 wyroku.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. C.	1	1	<p>Przestępstwo stypizowane w art. 286 § 1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.</p> <p>Sąd uwzględnił wniosek oskarżonego złożony na rozprawie w trybie art. 387 kpk uznając, że zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa jak i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości a cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu P. C., zgodnie z jego wnioskiem, karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1-3 kk a także treść przepisu art. 64 § 1 kk, z którego wynika, że sąd może wymierzyć</p>

karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

W ocenie Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia winy oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu przestępnego. Zdaniem Sądu rodzaj i wymiar tej kary odpowiada pozostałym dyrektywom wymiaru kary, w szczególności dyrektywie prewencji indywidualnej, ogólnej oraz uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy bowiem stanowczo napiętnować bardzo często popełniane przestępstwa oszusta metodą na tzw. policjanta czy na wnuczka. Przestępstwa te popełniane są najczęściej na szkodę osób starszych, nieporadnych i w rezultacie doprowadzają do utraty przez te osoby oszczędności całego życia. Reakcja organów wymiaru sprawiedliwości winna być w takiej sytuacji zdecydowana, aby zarówno w świadomości oskarżonego jak i społeczeństwa wypracować przekonanie, że takie postępowanie spotykać się będzie

			<p>z surową reakcją karną. Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił fakt, że oskarżony dopuścił się czynu w warunkach powrotu do przestępstwa a nadto wysokość szkody wyrządzonej tym przestępstwem.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił fakt, że oskarżony przyznał się do popełniania zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę.</p>
P. C.	2	2	<p>Przestępstwo stypizowane w art. 286 § 1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8 zaś z art. 227 kk grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. W myśl art. 11 § 3 kk kk karę należało wymierzyć na podstawie przepisu przewidującego karę surowszą. Również w tym przypadku sąd uwzględnił wniosek oskarżonego złożony na rozprawie w trybie art. 387 kpk uznając, że zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa jak i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości a cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. Wymiar uzgodnionej kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności odpowiadał w ocenie sądu dyrektywom jej wymiaru</p>

			a wskazanym szczegółowo powyżej.
P. C.	3	1 i 2	<p>Zgodnie z art. 85 § 1 kk i art. (...) § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, o co wnosił sam oskarżony przy akceptacji oskarżyciela publicznego i w braku sprzeciwu pokrzywdzonych.</p> <p>Zgodnie z przywołanymi wyżej przepisami, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa (art. 85 § 1 kk).</p> <p>Sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Jeżeli najwyższą z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa jest kara 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności</p>

albo 20 lat pozbawienia wolności, dolną granicę kary łącznej przyjmuje się w tej wysokości. Karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach (art. (...) § 1 kk).

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że zgodnie z wnioskiem oskarżonego, w zaistniałej sytuacji wymierzone kary winny podlegać łączeniu zgodnie z zasadą asperacji. W ocenie Sądu wymiar kary łącznej wymierzonej w wyroku jest zgodny z wymogami prewencji ogólnej i szczególnej. Zastosowanie zasady pełnej absorpcji stałoby bowiem w sprzeczności z wymaganiami w/w prewencji, prowadziłoby do bezzasadnego premiowania sprawcy wielokrotnych przestępstw. Zgodnie z uchwaloną linią orzecznictwa, wymiar kary łącznej zależy od stopnia przedmiotowego i podmiotowego związku pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, co może przemawiać za korzystniejszym lub mniej korzystnym ukształtowaniem wymiaru kary w wyroku łącznym(wyr. SA w Łodzi z 20 IX 2001r., II AKa 154/01, Orz. Prok. i Pr. 2002r., nr 4 oraz wyr. S.A. w Krakowie z 4 X 2000r. , II AKa 175/00, KZS 2000 r. , nr 10, poz. 31).

			<p>Mając na uwadze całokształt wyżej wskazanych argumentów Sąd orzekł wobec skazanego karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Zdaniem sądu kara łączna orzeczona wobec oskarżonego uwzględnia dyrektywy wymiaru kary określone w art. 85a k.k. w tym w szczególności cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu wymierzona kara łączna jednej strony uwzględnia liczbę i charakter popełnionych przez skazanego przestępstw, a z drugiej strony uwzględnia jego postawę już po ich popełnieniu to jest przyznanie się do winy oraz skruchę.</p>
P. C.	4	1	<p>Zgodnie z treścią art. 46 § 1 kk w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p> <p>Istota tego środka opiera się na założeniu, że jednym z celów procesu karnego jest rozwiązanie konfliktu</p>

			<p>między sprawcą a pokrzywdzonym, a sposobem rozwiązania lub złagodzenia tego konfliktu jest m.in. naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem (kompensacyjna funkcja prawa karnego) (Buchala [w:] Buchala, Zoll, s. 358–359).</p> <p>Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie 4 wyroku, zgodnie z jego wnioskiem złożonym w trybie art. 387 kpk, zasądził na rzecz pokrzywdzonego S. M. kwotę 60 000 zł tytułem naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p> <p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5	<p>Sąd przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. K. kwotę 600 zł plus należny podatek VAT tytułem kosztów obrony świadczonej oskarżonemu P. C. z urzędu albowiem nie została ona uiszczona w całości ani w żadnej części. Orzekając w tym względzie Sąd miał na uwadze unormowania zawarte w § 17 ust. 1 pkt 1 oraz § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. 2019.18)</p>	
6	<p>Sąd na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k., art. 1 i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty oraz ponoszenia kosztów sądowych. Orzekając w tym względzie Sąd miał na uwadze fakt,</p>	

że oskarżony nie pracuje, nie posiada żadnego majątku a nadto od wielu miesięcy przebywa w zakładzie karnym a zatem uiszczenie tych kosztów byłoby dla niego praktycznie niemożliwe a egzekucja tego obowiązku bezskuteczna.

Podpis